

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

-Председнику-

11000 Београд
Краља Милана 14

На основу члана 239 став 1. тачка 1., 7. и 8. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/2001 и "Сл. гласник РС", бр. 30/2010), подносим

ПРЕДЛОГ ЗА ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА

- **ради поништаја** - Одлуке Народне скупштине Републике Србије о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности број 59 (Службени гласник РС број 111/09) (Одлука Народне Скупштине - у даљем тексту) од 29.12.2009. године у делу који се односи на **неизбор подносиоца Сању Рогуља-Вељаноски, из Сремске Митровице, судије из члана 99.став 2. Закона о судијама (негативна одлука за подносиоца)**

Одредбом члана 239. став 1 тачка 1 Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/2001 и "Сл. гласник РС", бр. 30/2010) прописано је Поступак окончан решењем против кога нема редовног правног средства у поступку (коначно решење) поновиће се:

1) ако се сазна за нове чињенице, или се нађе или стекне могућност да се употребе нови докази који би, сами или у вези са већ изведеним и употребљеним доказима, могли довести до друкчијег решења да су те чињенице, односно докази били изнесени или употребљени у ранијем поступку;

Нова чињеница је Одлука Уставног суда број 733/2011 објављена у „Службеном гласнику Републике Србије“ број 124/2012 од 29.12.2012.године којом је Уставни суд оценио да је законодавац прекорачио своја овлашћења када је одредбом члана 102. став 5. Закона прописао поступак избора првог председника Врховног касационог суда на начин који није у сагласности са чланом 144. став 1. Устава и чланом 7. став 1. Уставног закона за спровођење Устава као и да је нарушено јединство правног поретка утврђено чланом 4. став 1. Устава.

Одредбом члана 239 став 1 тачка 7. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/2001 и "Сл. гласник РС", бр. 30/2010) прописано је Поступак окончан решењем против кога нема редовног правног средства у поступку (коначно решење) поновиће се:

7) ако је решење донело службено лице које није било овлашћено за његово доношење;

Одлука је донесена на основу Предлога одлуке за избор судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности бр. 06-00-34/2009-01 од

16.12.2009. године коју је донео неуставни орган, а потписало и заступало пред Народном скупштином Републике Србије, службено лице које није било овлашћено - Ната Месаровић за предлагача у својству председника Врховног касационог суда и председника Високог савета судства; и

Одредбом члана 239. став 1 тачка 8. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/2001 и "Сл. гласник РС", бр. 30/2010) прописано је Поступак окончан решењем против кога нема редовног правног средства у поступку (коначно решење) поновиће се:

8) ако колегијални орган који је донео решење није решавао у саставу предвиђеном важећим прописима или ако за решење није гласала прописана већина;

Високи савет судства као колегијални орган није решавао у саставу предвиђеном важећим прописима односно Уставу Републике Србије, јер председник Врховног касационог суда, који је по том положају председник Високог савета судства, није изабран у складу са 144. став 1. Устава и чланом 7. став 1. Уставног закона за спровођење Устава, а чланом 147. Устава утврђено је да Народна скупштина, на предлог Високог савета судства, бира за судију лице које се први пут бира на судијску функцију, те је **Народна скупштина донела Одлуку на предлог овлашћеног предлагача који се није решавао у саставу у складу са Уставом Републике Србије**

У благовременом року сходно члану 242. Закона о општем управном поступку "Сл. лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/2001 и "Сл. гласник РС", бр. 30/2010, предлог се поноси месец дана од дана сазнања за нове чињенице и околности о неуставности одредаба члана 102. став 5. Закона о судијама, а која Одлука Уставног суда број 733/2011 која је позната даном објављивања у „Службеном гласнику РС“, број 124/2012 од **29.12.2012.године**, а у објективном року од 5 година од дана доношења одлуке о неизбору подносиоцеке **(прилог број1)**

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Подносиоцека предлога је је благовремено поднела пријаву за избор судија по огласу за избор судија у судовима опште и посебне надлежности, објављеном у „Службеном гласнику РС“ број 52/09 од 15.07.2009. године, и то у Апелациони суд Београд, Апелациони суд у Новом Саду, Привредни Апелациони суд, Виши суд у Београду, Виши суд у Новом Саду, Виши суд у Сремској Митровици, Виши суд у Шапцу, Основни суд у Сремској Митровици, Управни суд, Привредни суд у Сремској Митровици, Виши прекршајни суд, Прекршајни суд у Сремској Митровици, и Прекршајни суд у Руми. У прилогу-копија повратнице, извештај о уручењу пријаве подносиоцеке на наведени конкурс Високом савету судства, број 9201130 **(прилог број 2)**

У тренутку подношења пријаве подносиоцека предлога је вршила судијску дужност у Органу за прекршаје у Општинском органу за прекршаје Сремска Митровица.

Релевантне одредбе Закона о судијама:

Настављање судијске функције, односно судијске дужности у општинским органима за прекршаје и Већима за прекршаје

Члан 99.

Судије изабране по Закону о судијама ("Службени гласник РС", бр. 63/01, 42/02, 17/03, 27/03, 29/04, 35/04, 44/04, 61/05, 101/05 и 46/06) и Закону о судовима ("Службени гласник Републике Србије", бр. 46/91, 60/91 - исправка, 18/92 - исправка, 71/92, 63/01, 42/02, 27/03 и 29/04 настављају функцију у судовима за које су изабране до дана ступања на функцију судија изабраних у складу са овим законом.

Судије у општинским органима за прекршаје и Већима за прекршаје, именоване по Закону о прекршајима ("Службени гласник СРС", број 44/89 и "Службени гласник РС", бр. 21/90, 11/92, 6/93, 20/93, 53/93, 67/93, 28/94, 16/97, 37/97, 36/98, 44/98, 62/01, 65/01 и 55/04), настављају дужност у општинским органима за прекршаје и Већима за прекршаје, до дана ступања на функцију судија изабраних у складу са овим законом.

Избор судија

Члан 100.

Одлуку о броју судија и судија поротника доноси Високи савет судства, у складу са овим законом, у року од 30 дана од дана избора првог састава Високог савета судства, уз претходно прибављену сагласност министра надлежног за правосуђе.

Избор судија, у складу са овим законом, извршиће се најкасније до 1. децембра 2009. године, изузев судија Врховног касационог суда који ће бити изабрани у року од 90 дана од дана конституисања Високог савета судства.

Судије изабране у складу са овим законом ступају на функцију 1. јануара 2010. године.

Првим избором судије се сматра избор на дужност судије у складу са раније важећим законима. Именовање судије за прекршаје не сматра се првим избором.

Престанак дужности и права судија које су изабране или именоване по ранијим законима

Члан 101.

Судијама из члана 99. ст. 1. и 2. овог закона, који нису изабрани у складу са овим законом, дужност престаје даном ступања на функцију судија изабраних у складу са овим законом.

Судије из става 1. овог члана, имају право на накнаду плате у трајању од шест месеци у висини плате коју су имали у тренутку престанка дужности.

Право на накнаду плате из става 2. овог члана престаје пре протека рока од шест месеци ако судија коме је престала дужност заснује радни однос или стекне право на пензију, а може бити продужено за још шест месеци ако у тих шест месеци стиче право на пензију.

Релевантне одредбе Устава Републике Србије:

„Избор судија

Члан 147.

Народна скупштина, на предлог Високог савета судства, бира за судију лице које се први пут бира на судијску функцију.

Председник Врховног касационог суда

Члан 144.

Председника Врховног касационог суда, на предлог Високог савета судства, по прибављеном мишљењу опште седнице Врховног касационог суда и надлежног одбора Народне скупштине, бира Народна скупштина.

Председник Врховног касационог суда бира се на период од пет година и не може бити поново биран.

Председнику Врховног касационог суда престаје функција пре истека времена на које је изабран на његов захтев, наступањем законом прописаних услова за престанак судијске функције или разрешењем из законом прописаних разлога за разрешење председника суда.

Одлуку о престанку функције председника Врховног касационог суда доноси Народна скупштина, у складу са законом, при чему одлуку о разрешењу доноси на предлог Високог савета судства.

Положај, састав и избор

Члан 153.

Високи савет судства је независан и самосталан орган који обезбеђује и гарантује независност и самосталност судова и судија.

Високи савет судства има 11 чланова.

У састав Високог савета судства улазе **председник Врховног касационог суда**, министар надлежан за правосуђе и председник надлежног одбора Народне скупштине, као чланови по положају и осам изборних чланова које бира Народна скупштина, у складу са законом.

Изборне чланове чине шест судија са сталном судијском функцијом, од којих је један са територије аутономних покрајина, и два угледна и истакнута правника са најмање 15 година искуства у струци, од којих је један адвокат, а други професор правног факултета.

Председници судова не могу бити изборни чланови Високог савета судства.

Мандат чланова Високог савета судства траје пет година, осим за чланове по положају.

Члан Високог савета судства ужива имунитет као судија.

Надлежност Високог савета судства

Члан 154.

Високи савет судства бира и разрешава судије, у складу са Уставом и законом, предлаже Народној скупштини избор судија приликом првог избора на судијску функцију, предлаже Народној скупштини избор председника Врховног касационог суда и председника судова, у складу са Уставом и законом, учествује у поступку за престанак функције председника Врховног касационог суда и председника судова, на начин предвиђен Уставом и законом, врши и друге послове одређене законом.

Правни лек

Члан 155.

Против одлуке Високог савета судства може се уложити жалба Уставном суду, у случајевима прописаним законом.“

Народна скупштина Републике Србије донела је Одлуку на основу предлога Високог савета судства о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности бр.06-00-34/2009-01 од 16.12.2009.године и тиме одлучила о престанку дужности судије за прекршаје подносиоце сходно члану 99. став 2. и 101. у вези члана 100. став 3. Закона о судијама, уз учешће овлашћеног предлагача Високог света судства, који није био у саставу у складу са Уставом, у смислу Одлуке Уставног суда о неуставности одредбе члана 102.став 5. Закона о судијама по којој је изабрана председник Врховног касационог суда, а по истом том положају Председник Високог саврета судства. Подносиоци је престала судијска дужност без доношења образложене одлуке о престанку судијске дужности, доношењем Одлуке Народне скупштине о Србије о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности број 59 (Службени гласник РС број 111/09) (Одлука Народне Скупштине - у даљем тексту) од 29.12.2009. године .

Чланом 32. став 1. Устава прописано је **„Свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.“** Чланом 36 Устава гарантује се **сваком право на једнаку заштиту права и на једнако правно средство:** „ Јемчи се једнака заштита права пред судовима и другим државним органима, имаоцима јавних овлашћења и органима аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе. Свако има право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву, обавези или на закону заснованом интересу.“

Како је у односу на подносиоце предлога Народна скупштина одлучивила о престанку судијске дужности коју је обављала у Општинском органу за прекршаје Сремска Митровица, јер није предложена од неуставно састављеног предлагача Високог савета судства за избор избор судије по пријави на оглас за избор судија у судове опште и посебне надлежности од 15. јула 2009. године, то је подносиоце овом одлуком престала дужност судије за прекршаје коју је према Закона о судијама обављала до дана ступања на функцију судија изабраних у складу са истим.

Релевантне одредбе Пословника о раду Народне скупштине („Службени гласник РС“, број 13/09)

Према члану 181. став 1. Пословника о раду Народне скупштине („Службени гласник РС“, број 13/09) – „Образложене предлоге одлука о: избору председника судова, судија, јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, уз обавештавање и о осталим кандидатима који нису предложени Народној скупштини, које је поднео овлашћени предлагач, председник Народне скупштине доставља народним посланицима.“ – ВСС није као овлашћени предлагач доставио образложење за одлуку о предлогу кандидата, нити је доставио обавештење о подносиоце, као кандидату који није предложен.

Подносиоца сматра да је Одлука Народне скупштине која је донесена на предлог неуставно састављеног овлашћеног предлагача у односу на подносиоца за коју је непредлагањем прекинута дужност коју је обављала у складу са Законом о судијама (чл.99.став2) могли довести до друкчијег решења да су те чињенице, могле бити изнесени или употребљени у ранијем поступку.

За подносиоца Одлука Народне скупштине је коначни управни акт којим је одлучено о њеним правима и обавезама, што произлази из Одлуке Уставног суда број Уж 1154/2010 од 24.10.2011. године којом је њена уставна жалба одбачена и да има право да исту оспорава пред Управним судом. (Прилог број 3)

У одлуци Уставног суда VIII У 534/2011 наведено је: „немогућност или спреченост било ког другог новоизабраног члана Високог савета судства из реда судија да, из било ког другог разлога, учествује у раду и одлучивању, морало је имати за последицу привремен „прекид“ рада Високог савета судства док се такве сметње не отклоне“. Дакле, састав Високог савета судства, је таквог значаја, да без обзира на то да ли се ради о недостатку у погледу чланства једног или више чланова (у овом случају неуставно изабраног председника Врховног касационог суда, а тиме и по положају председника Високог савета судства), јесте разлог који је од значаја за доношење одлука, тако и одлуке о предлагању кандидата за судије на први мандат.

Уставни суд у Одлуци VIII У - 413/2012 истиче следеће: „имајући у виду претходно наведене одредбе Устава, закона (оних истих, које су важиле и у време доношења првобитне оцене о уставности крњег састава Високог савета судства –

члана 153. Устава и члана 17. став 1. Закона о Високом савету судства, примедба О. В.), и подзаконских аката Уставни суд констатује да, према природи својих надлежности и овлашћења, Високи савет судства има својство својеврсног „суда“ (трибунала), јер непосредно одлучује о правима и обавезама судија (њиховом статусу и положају), те да стога његове одлуке и поступак у коме се оне доносе подлежу захтевима правичног суђења. Стога Уставни суд налази да је за одлучивање о поднетим жалбама од значаја и одредба члана 32. став 1. Устава којом се свакоме јемчи право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега“. Ово значи да је прописано даподносиатељки престаје дужност судије за прекршаје уколико не буде предложена од стране Високог савета судства Народној скупштини за избор судије у поступку избора судија и изабрана, с тим да се дужност наставља до ступања новоизабраних судија изабраних у складу са Законом о судијама, дакле 01.јануара 2010. године.

Не достављањем тужиљи образложења о престанку судијске дужности онемогућено је делотворно правно средство чиме је Високи савет судства извршио повреду члана 13.Европске конвенције о људским правима.

Подноситељка сматра да је оспорену Одлуку о предлогу за избор судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности бр.06-00-34/2009-01 од 16.12.2009. године донео неуставни орган, а који је тиме одлучио о престанку дужности судије коју је обаљала у Општинском органу за прекршаје Сремска Митровица до дана 01.01.2010. године.

Високи савет судства, као и сваки други државни орган, постоји само када су његов избор и састав у складу са Уставом (члан 153. ст. 2, 3. и 4. Устава РС), и одговарајућим законом (члан 17. став 1. Закона о Високом савету судства по коме Високи савет судства доноси одлуке „већином гласова свих чланова“), односно да је састав Високог савета судства у складу са Уставом једино и само ако га чини 11 чланова, а никако мање, и независно колико чланова недостаје од Уставом утврђеног броја и шта је разлог њиховом изостајању.

Законодавац не оставља простора за разматрање да ли се Високи савет судства може конституисати другачије него што је прописано. У случајевима кад се омогућава конституисање тела на други начин (уколико нису изабрани сви чланови), та се могућност изричито прописује, као што је нпр. члан 101. став 4. Устава Србије:“ Народна скупштина конституисана је потврђивањем мандата две трећине народних посланика.“ или члан 9. став 3. Уставног закона за спровођење Устав Републике Србије:“ Избором, односно именованем две трећине од укупног броја судија Уставног суда, сматра се да је Уставни суд конституисан...“.

Присутни „чланови“, обзиром да Ната Месаровић није могла бити члан обзиром да је в.д. председника, а не председник Врховног суда, су **гласали** да ли се та седница сматра конститутивном (иако је јасно по закону да није и да се не

оставља на одлуку лицима која су се окупила да промене законску одредбу надгласавањем), па су гласањем са 6 гласова „за“ и 2 „против одлучили да су се конституисали.

Оваквим конституисањем Високог савета судства у крњем саставу прекршени су члан 17. став 1. члан 5. и члан 54. Закона о Високом савету судства и члан 6. став 5. Уставног закона за спровођење Устава Р. Србије.

Неизбором свих изборних чланова Високог савета судства Народна скупштина је прекршила члан 50. Закона о Високом савету судства.

Према Извештају о реформи правосуђа Савета за борбу против корупције 72 Број:07-00-3124/2012 од 24. априла 2012. године „Извршна и законодавна власт је Законом корумпирала чланове првог сазива Високог савета судства из реда судија, који су привилеговани на тај начин што су изузети из свеопштег избора и дато им је право да без конкурса, по истеку мандата напредују у судове вишег степена. То је својеврсна огољена корупција, јер увек када се врши изузимање одређених лица из општег правила, уз добијање привилегија и накнада, за то се мора извршити противуслуга. У овом случају то је значило извршити избор без икаквих мерила и процедура, према мери извршне власти.“

Састав Високог савета, регулисан је Уставом, као највишим правним актом, што указује на важност и значај састава овог тела.

Састав Високог састава судства, начин конституисања и неуставност избора председника Високог састава судства, подносиоца је оспорила тужбом пред Управним судом, на коју је упућена ради остваривања права у поступку избора судија у судове опште и посебне надлежности на трогодишњи мандат од стране Уставног суда одлуком IУ 1054/2011 од 24. септембра 2011. године.

Део тужбе против оспорене Одлуке Високог савета судства: „Нејасно је на основу којих прописа је в.д. председника Врховног суда Србије председавао седницама Високог савета судства. Чланом 9. ставом 1. Пословника ВСС предвиђено је да „Савет чине председник и чланови, у складу са Уставом“. А Устав, при томе, уопште нема одредбу о томе ко је председник ВСС, него само има одредбу о томе ко чини његов састав. Одредбу коју нема Устав има Закон о ВСС у члану 6. став 1.;“ Председник Врховног касационог суда је по положају председник Савета“, док се председник Врховног суда Србије (али не и в.д. председника) спомиње у члану 51. овог закона, али само као члан савета:“До избора председника Врховног касационог суда, члан Савета по положају је председник Врховног суда Србије“. Закон о судијама у члану 102. став 6. предвиђа да:“ Председник Врховног касационог суда постаје члан Високог савета судства даном избора за председника Врховног касационог суда“. Дакле, судија Ната Месаровић је постала председник Врховног касационог суда избором у Народној скупштини 30. новембра 2009, с тим што на ту дужност ступа 1. јануара 2010. Поставља се зато питање по којем основу је судија Месаровић била председник ВСС од његовог тзв. конституисања, тј. од 6. априла 2009. до 30. новембра 2009. год. А, затим, поставља се питање ко је председавао седници ВСС, на којој је судија Месаровић предложена за председника Врховног касационог суда, с обзиром на то, да у Пословнику ВСС пише да ће се председник ВСС или члан ВСС изузети „из учешћа о разматрању питања и одлучивања о истом које се тиче њега самог“ (члан 13. став 1). Врховни касациони суд, по Закону о уређењу судова, почиње да ради тек 1. јануара 2010. год. (члан 89). Како је судија Ната Месаровић изабрана за председника кад тај суд још увек није

ни постојао? Тужиља сматра да је „прелазним“ одредбама (члан 102. став 5) Закона о судијама повређен Устав, јер је изостављен један од у Уставу предвиђених услова за избор председника Врховног касационог суда (члан 144. став 1. Устава) – **прибављено мишљење опште седнице Врховног касационог суда**. Поред тога, у Одлуци о избору на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности, коју је донео ВСС 16. децембра, објављеној у „Службеном гласнику РС“ 17. децембра, под ознаком „ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД“ под тачком 14. стоји име „МЕСАРОВИЋ НАТА“. Дакле, председник Врховног касационог суда, изабран 30. новембра 2009, постао је судија Врховног касационог суда 16. децембра 2009. год.

Тужиља такође сматра да је прекршен и члан 7. став 1. Уставног закона за спровођењу Устава Р, Србије: „Избор председника Врховног касационог суда и први избор судија Врховног касационог суда извршиће се најкасније у року од 90 дана од дана конституисања Високог савета судства“. Дакле, до 05. 07 2009. год. за оне који сматрају да се ВСС конституисао 06.04.2009.год. Ноторна је чињеница да до овог датума ВСС није изабрао судије Врховног касационог суда, па самим тим није ни Народна скупштина Р. Србије могла да прибави мишљење са опште седнице Врховног касационог суда о квалитетима кандидата за председника овог суда, Нати Месаровић (члан 144. став 1. Устава Р. Србије). Такође, ово мишљење Народна скупштина није имала ни приликом избора овог кандидата 30 новембра 2009. год. из већ наведених разлога.

Да су чланови тзв. првог састава Високог савета судства поштовали заузети став: „да пре избора неизабраних чланова не предузимају важне радње односно, да у овом саставу не треба да доносе битније одлуке“, ВСС не би донео ни једну одлуку, јер се овај савет никада није конституисао на законом ваљан начин.“

Из Издвојеног мишљења судије Уставног суда Оливере Вучић у предмету VIIIU-413/2012 објављено у „Службеном гласнику РС“, број 105/2012, јасно је да није спорно да ни први састав Високог савета судства није био уставан, а да је Уставни суд у одлуци VIIIU-102/2010 („Службени гласник РС“, број 41/10) по жалби судије Зорана Савељић, дао предност интересима државе над интересима владавине права, а пре свега над заштитом људских права а који са зајемчена чланом 32 Устава РС као и чланом 6 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, правдајући први састав Високог савета судства легитимитетом, дајући му предност над лагалитетом, чиме је заправо истакао његову незаконитост, прелазећи преко исте без последица. У истом проф. др. Оливера Вучић наводи „Остаје само да истакнем да је Уставни суд у своме поступању још те 2010. године предност дао легитимитету над легалитетом, да се преобратио у пресудитеља који своје одлуке доноси зарад процене целисходности, а не зарад оцене саправности – уставности и законитости, и да се на тај начин огрешио о своју Уставом утврђену природу, о свој Уставом успостављени смисао постојања, дакле о сам Устав који представља мерило за судовање и који треба, у својству заштитника и чувара, да штити и чијем очувању треба да служи. Колико се огрешио о Устав Уставни суд се једнако огрешио и о њиме ујемчена људска права, јер је подвлашћујући право интересу изванправне природе, подвластио људска права интересу државе (!?) и, у овом случају, успеха њеног подухвата – реформе правосуђа. Иако тачна са аспекта навода и оцене насталих чињеница, ова садашња опсежна анализа разлога мањкавог састава Високог савета судства само показује колико је Уставни суд игнорисао раније

постојеће чињенице које се нису могле ни смеле игнорисати. Ова недопустиво **закасна ревност у бризи за правно перфектним саставом органа који доноси тако важне одлуке** какве доноси Високи савет судства, само осветљава меру раније „неосетљивости“ Уставног суда за проблем у суштини истоврсног садржаја и значаја. Анализа коју је сада, (коначно и оправдано), предузео Уставни суд, треба да докаже да су новонастале мањкавости везане за састав Високог савета судства сада другачије природе од оних претходних, да су изазване различитим разлозима и да су стога непремостиве са становишта ваљаности, док су, оне претходеће, код првог састава Високог савета судства, биле премостиве, јер су биле, како је то Уставни суд тада „устврдио“, легитимне.“

Такође у истом издвојеном мишљењу судија Оливера Вучић наводи да се непрописан састав Високог савета судства мора односити, на све одлуке, непрописно састављеног тела, биле оне позитивне – о избору, било негативне о неизбору. „Уставни суд је одлучио да састав оваквог органа у условима постојања јасних уставних и законских решења не може бити цењен као правно ваљан. И то је сасвим у реду. Али није и не може бити у реду и оцена изречена у погледу последица које из такве одлуке произлазе. Не лечи неуставност састава једног органа чињеница да је он донео исправну, садржински добру одлуку. Ако се таква чињеница сматра довољним основом за оспоравање одлуке једне садржине, поновићу, без обзира на задовољавајућу садржину других одлука које је исти орган донео, оне се морају оспорити из истог разлога, јер се тај разлог мора односити на целокупни резултат рада таквог органа.“

Дакле како се ради о Одлуци Народне скупштине на предлог Високог савета судства којим је председавала по положају председник Врховног касационог суда, која је према Одлуци Уставног суда, изабрана према неуставним одредбама, која Одлука објављена у „Службеном гласнику РС“ број 124/2012 од 29.12.2012.године, то **подносиатеља подноси предлог у року прописаном чланом 242. став 1. тачка 4. Закона о општем управном поступку**, односно у року од месец дана од дана објављивања Одлуке Уставног суда број IУз – 733/2011.

Како је за подносиатељу Одлука о избор судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности број 59 од 29.12.2009.године (објављена у „Службеном гласнику РС“ бр 111/09, коначни управни акт, обзиром да није предвиђена двостепеност одлучивања, односно није прописана жалба, а Народна скупштина Републике Србије није ни могла одлучивати о непредложеним кандидатима, то се тужбом од 30. новембра 2011.године пред Управним судом у предмету број 12-У-10236/12, тражи поништај исте. Све судије Управног суда који треба да одлуче о законитости овог акта су учесници истог конкурса за избор судија, а које је изабрао за судије, непосредно, или предлажући их Народној скупштини, исти састав Високог савета судства који оспорава подносиатеља, па **ниједан судија Управног суда не може судити у истој ствари јер судије не могу остварити ни привид непристрасности обзиром да се тужбом оспорава избор у коме су изабрани**, а што је један од основних елемената права на правично суђење.

Према Препоруци заштитника бр. 17-32/10 од 03.08.2010. године Високи савет судства одлучујући по пријави на конкурс кандидата, морао је доставити

образложену одлуку о неизбору сваком учеснику конкурса у складу са правилима добре управе, као орган са јавним овлашћењима. Без образложења нема ни делотворног правног средства. У случају подносиоце, не постоји индивидуализована одлука о престанку дужности судије за прекршаје, нити о неизбору. Како је подносиоцеки престала дужност судије за прекршаје са даном 01. јануар 2010.године, из разлога што је први састав Високог савета судства није предложио Народној скупштини на трогодишњи мандат, то је морао доставити образложење подносиоцеки, о разлозима из којих је у складу са Одлуком о утврђивању критеријама и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС“, број 49/09) одлучио. Први састав Високог савета судства није прибавио мишљење и извештај о оспособљености за судије за прекршаје (ни изабране, ни неизабране) у складу с чланом 6. став 5. Одлуке о утврђивању критеријама и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, нити о обавезно мишљење о достојности у складу са чланом 9.став 3. исте одлуке.

Подносиоцека у Републици Србији нема делотворно правно средство, на престанак дужности коју је обављала, а пред Управним судом оспорава законитост избора у ком су и судије истог суда изабране.

Уколико орган Народна скупштина која је донела коначну Одлуку не изврши поништај у делу који се односи на подносиоцеку (негативна одлука у односу на подносиоцеку, јер није изабрана), то је јасно да у Србији више не постоји правни лек пред независним и непристрасним телом на престанак дужности подносиоцеке која је престала на основу прелазних одредаба Закона о судијама, непредлагањем од стране неуставно састављеног тела Високог савета судства, о чему ће подносиоцека обавестити Европски суд за људска права, у поступку који се води по представци подносиоцеке против Републике Србије, због кршења људских права у избору за судије на основу које јој је престала дужност судије из члана 99. став 2. Закона о судијама, без права на правично суђење и делотворан правни лек.

Основом свега наведеног подносиоцека **ПРЕДЛАЖЕ** да Народна скупштина Републике Србије

ПОНИШТИ Одлуку о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности **бр. 59 од 29.12.2009. године** („Службени гласник РС“ број **111/09**) у делу којим није одлучила о пријави судије из члана 99. став 2. Закона о судијама, **Сање Рогуља-Вељаноски из Сремске Митровице**, чиме јој је престала дужност судије у Општинском органу за прекршаје у Сремској Митровици даном ступања на функцију новоизабраних судија и

ИЗАБЕРЕ Сању Рогуља-Вељаноски ИЗ Сремске Митровице за судију на трогодишњи мандат у складу са са важећим прописима за избор судија

У прилогу копије:

1. Одлука Уставног суда број 733/2011 објављена у „Службеном гласнику РС“, бр.124/2012 од 29.12.2012.године
2. повратнице, извештај о уручењу пријаве подносиатељке на наведени конкурс Високом савету судства, број 9201130
3. Одлуке Уставног суда број 1154/2010 од 24.10.2011.године
4. Допис Високог савета судства број 06-00-34/2009-01 од **17.07.2009.** године (а треба 17.12.2009.године) којим се доставља Предлог овлашћеног предлагача Високог савета судства, потписан – Председник Високог савета судства- Ната Месровић од **16.12.2009.године**

У Сремској Митровици

Дана 24. јануара 2013.године

Подноситељка предлога

Сања Рогуља Вељаноски

Сремска Митровица

Матије Хуђи бр.68/9